

prof. Stanisław Radwański

ul. Katarzynki 7m6

80-884 Gdańsk

Ocena dorobku artystycznego, organizacyjnego i pedagogicznego oraz rozprawy doktorskiej mgr Magdaleny Cisło sporządzona w związku z przewodem doktorskim w dziedzinie – sztuk plastycznych, w dyscyplinie – sztuki piękne, wszczętym przez Radę Wydziału Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie.

Magdalena Cisło urodziła się w 1986 roku w Rzeszowie. Kandydatka w latach 2007 – 2012 studiowała na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie, gdzie w pracowni Profesora Bogusza Salwińskiego uzyskała dyplom z wynikiem celującym. Od roku 2012 Magdalena Cisło jest zatrudniona jako asystentka na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie na Wydziale Rzeźby w Pracowni Rzeźby w Drewnie. Obecnie Kandydatka kontynuuje edukację na studiach doktoranckich w krakowskiej ASP.

Data wszczęcia przewodu doktorskiego przez Radę Wydziału Rzeźby ASP Kraków to 25.09.2014 r.

Poszerzanie plastycznego wykształcenia przedstawia się, w tym przypadku następująco:

2002 – 2006 – Nauka w Liceum Plastycznym w Rzeszowie zakończona dyplomem wraz z uzyskaniem tytułu zawodowego – plastyk w specjalności z zakresu form użytkowych, specjalizacja ze snycerstwa.

2009 – 2011 – Studia Pedagogiczne na Wydziale Malarstwa ASP w Krakowie. Praktyka pedagogiczna w Zespole Szkół Plastycznych w Rzeszowie w wymiarze 84 godzin. Praktyka pedagogiczna w Nowohuckim Centrum Kultury w wymiarze 76 godzin.

2007 – 2012 – Studia na ASP w Krakowie, Wydział Rzeźby. Dyplom magisterski z wynikiem celującym w Pracowni prof. Bogusza Salwińskiego.

2012 – 2016 – Środowiskowe Studia Doktoranckie – ASP Kraków.

Kandydatka otrzymała następujące nagrody:

2011/2012 – Stypendium Rektora ASP.

2012 – Medal Rektora ASP w Krakowie za wyróżniającą się pracę dyplomową.

2015 – Nagroda regulaminowa III – go stopnia.

Magdalena Cisło brała udział w licznych wystawach zbiorowych. Kandydatka miała także jedną ekspozycję indywidualną, zatytułowaną „Rzeźba, Rysunek” w Galerii Międzynarodowego Centrum Ceramiki Bolesławiec. Magdalena Cisło od 2012 roku należy do Związku Polskich Artystów Plastyków, a od 2013 także do Stowarzyszenia Ceramicznego „Ceramika bez granic”.

Kandydatka wypowiada się głównie poprzez rzeźbę i rysunek. W swojej praktyce artystycznej Magdalena Cisło korzysta z szerokiej palety materiałów i środków plastycznych takich jak metal, drewno, szkło, kamień, tkaniny. Taka różnorodność dowodzi dużej biegłości warsztatowej. Z wykorzystanych materiałów, Kandydatka stara się wydobyć pełne spektrum możliwości estetycznych i wyrazowych. Służą temu także często podejmowane eksperymenty technologiczne. Inwencja warsztatowa przejawia się głównie poprzez odważne łączenie różnorodnych materiałów, na przykład szklawiny ceramiki z metalem, czy jak w pracy „Forma I – Otwarta” stalowej blachy, porcelany i lustra. Zwraca uwagę sugestywne kontrastowanie miękkiej i twardej struktury. Wyraźnie wyartykułowana zostaje potrzeba szukania przeciwieństw, stałości i ulotności ducha i materii. Tworząc rzeźbę o formie abstrakcyjnej Kandydatka kładzie nacisk na wartości estetyczne zastosowanych materiałów. Świat emocji zajmuje istotne miejsce w praktyce artystycznej Magdaleny Cisło. Przykładem ogólnoludzkiej refleksji jest praca „ O przewycięzaniu cierpienia – o twórczej sile nadziei Forma III/V”. Kandydatka akcentuje bowiem potrzebę artykułowania indywidualnej prawdy artystycznej i egzystencjalnej; prawdy, której nadaje charakter uniwersalnego przesłania. Jej praca staje się formą kontemplacji o charakterze egzystencjalnym. Wykorzystane materiały zamieniają się, w interpretacji Magdaleny Cisło, w nośniki treści symbolicznych. Dzięki syntezie formalnej, rzeźbiarska metafora nie zostaje „przegadana”. Dzieło artystyczne- mu dobrze służy przestrzeń niedopowiedzeń. Tak jest także i w tym wypadku. Często wykorzystywane materiały, pochodzenia naturalnego, służą Kandydatce do budowania analogii z istotą istnienia z wpisanym w nią przemijaniem. W przypadku Magdaleny Cisło można mówić o autentycznym, głębokim dialogu z materią. Efektem kreatywnego spoglądania w stronę przedmiotów znalezionych, są zaskakujące asambláže zespala- jące

różne materiały i konwencje. Zwraca uwagę ich łączenie z elementami będącymi płodem pracy, w obrębie klasycznego warsztatu rzeźbiarskiego. Kandydatka należy bowiem do twórców, którzy, jak to ujął Jan Kucz, są za „obecnością całości”, czyli za połączeniem tradycji z nowoczesnością. W przypadku Magdaleny Cisło można mówić o autentycznym, głębokim dialogu z materią. Jej twórcze decyzje stanowią rezultat wewnętrznej potrzeby. Poszukiwanie artystycznej prawdy sprawia, że Kandydatka na każdej, wchodzącej w skład pracy doktorskiej realizacji, pozostawiła swoje indywidualne piętno.

Magdalena Cisło jest artystką świadomą i świadomą zastosowanych środków i celów, i celów stawianych przed swoją twórczością. Ten rodzaj świadomości dobrze wróży na przyszłość, także na polu aktywności dydaktycznej. Magdalena Cisło jest dopiero na początku tej trudnej, ale także dającej wiele satysfakcji drogi. Kandydatka w swojej pracy dydaktycznej i organizacyjnej wykazuje wiele aktywności. Magdalena Cisło często przyjmuje obowiązki na rzecz Wydziału. Zaangażowanie organizacyjne Kandydatki wykracza poza zakres obowiązków etatowych. Przykładem może być stworzenie i prowadzenie strony Pracowni Rzeźby w Drewnie na portalu społecznościowym Facebook. Od 2012 roku Magdalena Cisło zajmuje się dokumentacją fotograficzną działalności Pracowni Rzeźby w Drewnie. W latach 2013 – 2014 Kandydatka współpracowała w zespole redakcyjnym publikacji; Międzynarodowe Sympozja Emalierskie: „Emalia Eksperymentalna”. W 2014 roku Magdalena Cisło współpracowała przy organizacji obchodów roku Xawerego Dunikowskiego na krakowskiej ASP. Należy także wspomnieć o udziale Kandydatki przy organizacji konferencji „Morfologia Rzeźby”, na Wydziale Rzeźby macierzystej Uczelni. Działalność organizacyjna Magdaleny Cisło służy propagowaniu rzeźby, promocji tej dziedziny sztuki i krakowskiej ASP. W tym kontekście istotną rolę odegrały wyjazdy Kandydatki do Liceum Plastycznego w Zakopanem w latach 2014 i 2015.

Listę organizacyjnych doświadczeń Kandydatki uzupełniają następujące aktywności:

2013 – protokolantka Wydziału Rzeźby

2013 – 2014 – przedstawicielka doktorantów w Uczelnianej Radzie Jakości Kształcenia Artystycznego.

W ostatnich trzech latach Magdalena Cisło była wydziałowym koordynatorem wystawy najlepszych dyplomów w Pałacu Sztuki TPSP w Krakowie.

Tytuł rozprawy doktorskiej Kandydatki to: *Materia rzeźby – granice twórczych poszukiwań – rozważania*. Praca teoretyczna Magdaleny Cisło stanowi wnikliwą analizę zależności zachodzących pomiędzy rzeźbiarską materią, a poszukiwaniami podejmowanymi w jej obrębie. Kandydatka udowodniła, że potrafi wzbogacić autorskie refleksje poprzez trafne przywołanie przykładów z zakresu sztuki. Magdalena Cisło przywołuje nazwiska – Tadeusza Kantora, Władysława Hasiora, Mariana Kruczka, a także Pabla Picassa, Roberta Ranczenberga, Marcela Duchampa. Opisuje ich jako twórców pragnących połączyć formę, materię i przesłanie. Kandydatka wiele miejsca poświęca kluczowej roli materiału w procesie kształtowania oryginalnego języka plastycznego.

W części teoretycznej pracy doktorskiej Magdalena Cisło często odnosi się do roli przypadku w procesie artystycznym. W wypadku Jej zawodowych doświadczeń należy mówić raczej o „przypadku zorganizowanym”, gdzie intuicja idzie w parze z logiką zmysłu twórczego. Przywoływanie w odpowiednim kontekście cytatów z między innymi Rollo Maya, Lecha Stangreta, czy Władysława Tatarkiewicza dowodzi erudycji i wzmacnia merytoryczność części teoretycznej pracy doktorskiej. Rozważania zostały sformułowane w sposób klarowny i oryginalny. Całość ma wyraźnie osobisty charakter. Trafność i integralność części teoretycznej pracy doktorskiej w pełni potwierdzają zaprezentowane realizacje.

Twórczość Kandydatki stanowi oryginalną, spójną propozycję. Formalne i interpretacyjne niuanse uzupełniają tę w pełni autorską wypowiedź. Wchodzące w skład pracy doktorskiej cykle prac rzeźbiarskich („Introspekcje”) oraz kolażowych („Nocturn”), a także cykl kolaży przestrzennych to podsumowanie dotychczasowych doświadczeń Magdaleny Cisło z eksploracją kształtu abstrakcyjnego.

Artystyczne dokonania Kandydatki dowodzą, że mamy do czynienia z osobowością bogatą, zdolną do stworzenia oryginalnej, integralnej wizji.

Sukcesywnie pogłębianą wiedza technologiczna wpływa w znacznym stopniu na wartość tej twórczości. Plastyczne wypowiedzi tej Kandydatki stanowią propozycję spójną intelektualnie i formalnie. Do osiągnięcia sukcesu artystycznego potrzeba pracowitości, kreatywności i stałego doskonalenia warsztatu twórczego, a tych cech Magdaleny Cisło z całą pewnością nie można odmówić. Obserwując zawodowe dokonania Kandydatki, odnotować należy stały rozwój świadomości plastycznej. Dla Magdaleny

Cisło sztuka stała się polem ciągłych poszukiwań coraz to doskonalszej formy i coraz to pełniejszego wyrazu.

Kandydatka spełnia wszelkie warunki niezbędne do nadania Jej stopnia naukowego. Dokumentacja zawiera szczegółowy zapis dotychczasowej aktywności zawodowej. Dowodzi dużego zaangażowania twórczego Magdaleny Cisło. Od czasu ukończenia studiów Kandydatka bierze aktywny udział w życiu artystycznym swojego środowiska. Doceniona została już na początku swojej drogi zawodowej medalem Rektora ASP za wyróżniającą się pracę dyplomową. Magdalena Cisło bierze udział w licznych wystawach zbiorowych. Aktywność ekspozycyjna Kandydatki została pozytywnie odnotowana w publikacji prasowych.

Rozprawa doktorska Magdaleny Cisło stanowi istotny wkład w rozwój dyscypliny sztuki piękne w zakresie rzeźby.

Znaczące osiągnięcia artystyczne i organizacyjne, a także uznanie w środowisku akademickim sprawiły, że wniosek Rady Wydziału Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie o nadanie Magdalenie Cisło stopnia doktora w dziedzinie sztuk plastycznych, dyscyplinie sztuki piękne uznają za godny poparcia.

Wniosek popieram z przekonaniem.

Gdańsk, listopad 2016

